

1952

No. 93

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

LANDSVERORDENING van 10 October 1952 betreffende het doen van boringen.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het nodig is voorschriften te geven betreffende het doen van boringen;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening:

Artikel 1.

Het is verboden boringen te verrichten of te doen verrichten zonder vooraf daarvan kennis te hebben gegeven aan het Hoofd van de Geologisch Mijnbouwkundige Dienst onder duidelijke aanduiding van de plaats waar de boringen zullen geschieden.

Artikel 2.

(1) Indien door middel van een boning vloeistofhoudende lagen worden aangeboord, moet de afwerking van de boorput geschieden met bekledingsbuizen — in geen geval geklonken buizen — op zodanige wijze en op zodanige diepte dat de aangeboorde vloeistoffen niet met elkaar noch met andere delfstofafzettingen in contact kunnen komen, tenzij de lagen gezamenlijk zouden worden geëxploiteerd.

(2) Bij het verlaten der boringen moeten de boorgaten waterdicht worden afgesloten, hetzij door een afdoende afsluiting boven aan de boorput, hetzij door de boorput op afdoende wijze te dampen.

(3) Indien bekledingsbuizen getrokken worden mag dit slechts geschieden met toestemming van het Hoofd van de Geologisch Mijnbouwkundige Dienst en op zodanige wijze dat de in

lid 1 beoogde afsluitingen niet worden verbroken tenzij daarin op andere wijze wordt voorzien.

Artikel 3.

(1) Van elke boring moet een volledig boorregister dagelijks worden bijgehouden, waarin de gevolgde boormethode, zoveel mogelijk de aard en eigenschappen der doorboorde lagen en gesteenten, verder de dagelijkse vorderingen, de bereikte diepte, de afmetingen van bekledingskolommen, de wijze waarop vloeistofhoudende lagen zijn afgesloten, de wijze en het resultaat van het beproeven dier afsluitingen en verder alle andere wetenswaardige bijzonderheden, waarvan aantekening schriftelijk is verzocht door het Hoofd van de Geologisch Mijnbouwkundige Dienst, moeten worden aangetekend.

(2) Van het boorregister moet tenminste één duplicaat worden gehouden. Het boorregister of een duplicaat daarvan moet steeds bij het werk aanwezig zijn.

3. Indien daartoe aanleiding bestaat, kan het Hoofd van de Geologisch Mijnbouwkundige Dienst modellen van de bij te houden boorregisters vaststellen.

(4) Van de boorregisters moet te allen tijde inzage worden gegeven aan het Hoofd van de Geologisch Mijnbouwkundige Dienst aan wie het duplicaat moet worden afgestaan en door wie daarvoor een ontvangstbewijs zal worden afgegeven.

(5) Van de doorboorde lagen en gesteenten moeten de verkregen monsters of kernen, voorzien van de nodige aanwijzingen ter herkenning daarvan, tot na de eerste mijninspectie na het gereedkomen der boring zorgvuldig ter plaatse bewaard worden en aan het Hoofd van de Geologisch Mijnbouwkundige Dienst op diens verzoek worden afgestaan.

(6) Hebben op een terrein waarop geboord wordt verschillende boringen plaats dan moet elke boring met een doorlopend nummer in de boorregisters worden aangeduid. Dat nummer moet met de aanduiding van het boorterrein op duidelijke wijze aan de buitenzijde boven of naast de hoofdingangen der boorinstallaties worden aangebracht of, indien deze zijn afgebroken, in de onmiddellijke nabijheid van de boorput.

Artikel 4.

(1) Indien boringen worden uitgevoerd moet, binnen een

maand, nadat een boring is begonnen een situatiëkaart op een schaal van tenminste 1 : 2500 worden vervaardigd en ter plaatse aanwezig zijn, op welke kaart, behalve de astronomische noordlijn, een verklaring der gebruikte tekens en het uitgangspunt der metingen, tot op een afstand van tenminste 100 (honderd) meter der putten of tot aan de grens van het vergunnings- of concessie terrein moeten zijn aangegeven:

- a. de op het terrein voorkomende gebouwen;
- b. de plaatsen en nummers der beëindigde en nog in gang zijnde boringen, de reservoirs en de pijpleidingen;
- c. de over het terrein voerende wegen, voetpaden en waterlopen;
- d. de grenzen van het vergunnings- of concessie terrein voorzover zij op of binnen 100 (honderd) meter van een boring gelegen zijn.

(2) Van iedere boring moet een profiel op een schaal:

voor de diepte van 1 : 1000,

voor de breedte van 1 : 20 volgens de boorregisters gemaakt worden en ter plaatse aanwezig zijn, op welk profiel de doorboorde lagen, de aangetroffen delfstofafzettingen en vloeistofhoudende lagen, de bekledingen, die waterafsluitingen, de maai-veldhoogte en andere bijzonderheden, waarvan aantekening schriftelijk is verzocht door het Hoofd van de Geologisch Mijnbouwkundige Dienst, nauwkeurig moeten zijn aangegeven.

(3) De situatiëkaart moet tot op de dag bijgehouden en het profiel eens per week ingevuld worden, terwijl bij staking der boringen de profielen nauwkeurig moeten worden bijgewerkt.

(4) Van de situatiëkaart en het profiel moet zo spoedig mogelijk een duplicaat en verder telkens als de situatie dit met zich brengt een aanvullingscopie op calqueerpapier aan het Hoofd van de Geologisch Mijnbouwkundige Dienst worden toegezonden.

Artikel 5.

Het Hoofd van de Geologisch Mijnbouwkundige Dienst kan gehele of gedeeltelijke ontheffing van de voorschriften van de artikelen 3 en 4 verlenen voor:

- a. boringen in alluviale, elivuale en lateritische ertsafzettingen;
- b. boringen met geringere diepte dan 10 m.;

c. boringen verricht t.b.v. het ontginnen van delfstoffen door middel van springstoffen.

Artikel 6.

(1) Overtreding of niet naleving van het bij deze landsverordening bepaalde wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste een maand of geldboete van ten hoogste f 1000—.

(2) De in deze artikelen bedoelde strafbare feiten worden beschouwd als overtredingen.

Artikel 7.

(1) Indien een bij deze landsverordening strafbaar gesteld feit gepleegd wordt door een rechtspersoon wordt de strafvervolg ingesteld en de straf uitgesproken tegen de in Suriname gevestigde leden van het bestuur en bij ontstentenis of afwezigheid van die leden, tegen de vertegenwoordigers van de rechtspersoon in Suriname.

(2) Het bepaalde bij het vorig lid vindt overeenkomstige toepassing ten aanzien van rechtspersonen optredende als bestuurder of vertegenwoordiger van een andere rechtspersoon.

(3) Geen straf wordt uitgesproken tegen het lid van het bestuur of tegen de vertegenwoordiger, van wie blijkt, dat het feit buiten zijn toedoen is gepleegd.

Artikel 8.

Met het opsporen van de bij of krachtens deze verordening strafbaar gestelde feiten zijn nevens de in artikel 8 van het Surinaams Wetboek van Strafvordering aangewezen persoon mede belast het Hoofd van de Geologisch Mijnbouwkundige Dienst en andere door de Gouverneur aan te wijzen ambtenaren.

Artikel 9.

Deze landsverordening treedt in werking op de dag, volgende op die van haar afkondiging.

Uitgegeven te Paramaribo, de 22ste October 1952.

J. KLAASESZ.

De Landsminister van Economische Zaken,
JULIUS CURIEL.

Uitgegeven te Paramaribo, de 22ste October 1952.

De Landsminister van Binnenlandse Zaken,
A. CURRIE.

G O U V E R N E M E N T S B L A D

VAN

S U R I N A M E.

RESOLUTIE van 10 October 1952 No. 2697a, inzake uitkering voorschot aan padiverkopers.

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,
HOOFD VAN DE LANDSREGERING,

Op voordracht van de Landsministers van Economische Zaken en van Landbouw, Veeteelt en Visserij;

Herlezen de resolutiën van 8 September 1951 No. 4501 (G. B. No. 116), 30 October 1951 No. 5385 (G. B. No. 147) en 23 Januari 1952 No. 342 (G. B. No. 8);

Besluit:

I. Aan degenen, die op de voet van de resolutie van 8 September 1951 No. 4501 (G. B. No. 116), zoals deze luidt na aanvulling en wijziging bij resolutiën van 30 October 1951 No. 5385 (G. B. No. 147) en 23 Januari 1952 No. 342 (G. B. No. 8), padi aan het Gouvernement hebben verkocht, wordt in afwachting van de definitieve afrekening, een voorschot ten bedrage van twee cent per kilogram padi, met uitzondering van de rexorapadi, verleend uit het na 1 September 1952 aan hen uit te keren fonds.

II. Te bepalen dat afschrift van deze resolutie in het Gouvernementsblad en in het G. A. B. zal worden opgenomen.

Paramaribo, 10 October 1952.

J. KLAASESZ.

De Landsminister van Economische Zaken,
JULIUS CURIEL.

De Landsminister van Landbouw,
Veeteelt en Visserij,
F. A. LANGGUTH OLIVIERA.

Uitgegeven te Paramaribo, de 16de October 1952.

De Landsminister van Binnenlandse Zaken,
A. CURRIE.

